

688. Felséges Isten, mennynek, földnek Ura

Vad Péter Zsigmond

1. Fel - sé - ges Is - ten, menny - nek, föld - nek U - ra, Ki min - de - nek - nek vagy te - rem - tő Aty - ja,
2. Te meg - nyug - tat - tál a mi mun - ká - ink - től, Tö - ső - dé - sink - től és fá - rad - sá - gink - től,
3. Nagy há - lát a - dunk, ke - gyes A - tyánk, né - ked, Hogy te e na - pon né - künk meg - en - ged - ted,

5
A ma - gas ég - nek szé - pen al - ko - tó - ja, És vagy bí - ró - ja.
Né - ha a - zon - ban mi nagy bá - na - tink - től És si - ral - mink - től.
Hogy szép bé - ké - vel él - jünk te - e - lőt - ted, Di - cső - ség né - ked!

4. Hogy tiszta szívből áldhassunk tégedet, Szép énekszóval dicsérjük nevedet, Józan elmével imádjunk tégedet Mint Istenünket.

5. A sötét éjnek eljövételében Adjad, hogy lelkünk ne legyen sötétben, Sem pedig hitünk tökéletlenségben, És tévelygésben.

6. Tégedet kérünk, Istennek szent Fia, Néked könyörgünk, mi Urunknak Atyja, Hogy amit kérünk, Szentlelked megadja, S megkoronázza.

